

ство далъ още единъ редъ геніални очерки. Нѣкои негови очерки, подъ заглавие *Лара* или *Свъръменната испанска сатира*, сж прѣведени и обнародвани отъ Д. К. Попова въ спис. *Наука*, год. I, кн. IV и V. Л. е написалъ и една драма, една комедия и една нувела, всичкитѣ исторически; нѣ ни въ едно отъ тия съчинения не е упазена историческата истина. Блескавий сатирикъ се самоубилъ отъ любовно отчаяние. Цѣль Мадридъ го испроводилъ до гроба му. *Съчиненията* му сж напечатани въ Мадридъ, 1843, 4 т.; въ Парижъ, 1848, in-8°.

Ларва, *лат.* Личинка; името на животни, като напр. гжсеницата, които си мѣнватъ формата, въ онова състояние, въ което сжществуватъ откакъ излѣзжтъ изъ яйцето. До скоро ларвеното състояние е било извѣстно само за насѣкомитѣ; нѣ сега е доказано, че много морски животни прѣкарватъ доста голѣма частъ отъ живота си въ такъво състояние, па е и забѣлжително, че нѣкои отъ тѣхъ, като цироподитѣ (cirrhopods), които плуватъ свободно въ ларвено състояние и сж надарени съ очи въ това състояние, ослѣпаватъ когато достигжтъ до пълното си развитие, като и засѣдватъ на едно мѣсто и прѣставатъ вече да се мѣстятъ. Л. на много насѣкоми, между които е и гжсеницата, набиратъ у себе си много масъ, която имъ служи въ напокошното състояние, въ което не яджтъ.

Largetto, *итал.* Музикаленъ терминъ: доста полѣка.

Largo, *итал.* Музикаленъ терминъ: широко.

Лари, Мани и Пенати. Покровителни духове или божества у

римлянетѣ. Происхождението на тия имена не е навѣрно познато, нѣ изобищо се прѣдполага, че л. е множественото число на *ларъ*, етруска дума, която значи «господаръ», или «герой»; мани се прѣдполага да значи «добри или благотворни»; а понятието пенати е свързано съ *penus*, «най-вжтрѣшната частъ на единъ домъ или свѣтилище». Л., мани и пенати не изглежда да сж минували за свѣсѣмъ различни сжщества, защото тия имена често се употрѣбаватъ едно за друго; ала нѣкои съзиратъ помежду имъ едно различие и мислжтъ, че л. сж били земни, манитѣ адски и пенатитѣ небесни покровители; и това се вижда вѣроятно, защото между пенатитѣ сж се включвали и такъви божества като Юпитеръ, Юнона, Веста и др. Отъ това и нѣкои заключаватъ, че манитѣ сж били духоветѣ на нѣкои л. въ ада, а въ числото на пенатитѣ сж влизали не само ларитѣ, а и всички духове, демони или божества, които сж упражнявали «особено провидѣние» надъ семействата, градоветѣ и др. За манитѣ не се знае токо-речи нищо ясно. Единъ годишенъ празникъ се е празнувалъ въ тѣхна честь на 7-и февруария, който се е наричалъ *Feralia* или *Parentalia*; за пенатитѣ и за тѣхъ ние сме токо-речи въ еднакво невѣжество; нѣ за л. имаме доста видѣлина. Тѣ сж се дѣлили, както пенатитѣ, на два разряда — *домашни* л. (*Lares clementici*) и *публични* л. *Lares pullici*). Домашнитѣ л. сж били душитѣ на добродѣтелни праотци, пустяжти изъ царството на сѣнкитѣ, и възвишени на чина покровители на потомцитѣ си. Тѣ сж били, съ една дума, домашни богове, и тѣмъ сж се кланяли като на праотци.